

„Un stejar, e adevărat, nu vorbește, dar asta nu înseamnă că nu gândește...”

- I.L. Caragiale

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul XI

Numărul 579
27 iul. - 2 aug. 2022

Slavă Ucrainei! Băstroe pupat pe șenal Sulina!... Am greșit, am greșit, am greșit!

Cezar Adonis
Mihalache

Urătă abordare... Nici măcar un punct de vedere oarecare, ci, de-a dreptul, un segment concret și inevitabil în analiza „auto-rilor”... Dar totul este făcut în aceeași proslăvire de care pare să nu mai scăpăm... Nu foarte curând... Căci, de la a ni se cere să trăim și să gestionăm cu bunăvoință, cumsecădenie, dărnicie, și chiar dăruire, problemele lor, până la a ni se impune să le abordăm ca fiind ale noastre nu mai este mult... Când dărnicia și dăruința vor ajunge obligații, asigurări, servicii și poate chiar jertfe impuse... Suntem într-un punct în care ne rostogolim prin subiecte fierbinți de parcă ar fi niște margini ce nu ne privesc... Deși știm că nu este așa... Deși îi simțim în coaste, ne facem că nu ne deranjează... Și, în curând, o să ne trezim că va fi ajuns chiar un subiect împins în zona „political correctness” - ului... Despre care să vorbim de la distanță, evitând orice nuanțe, atingeri ce vor deveni sensibilitățile lor... Alte sensibilități, ale altora, față de care să fim atenți în vreme ce ne cedăm locurile, fie ele și doar dintr-un plan al autoanalizei posibilităților noastre reale...

Nu știm nimic despre și din ceea ce ni se întâmplă în mod real... Intuim și simțim cele ce ni se impun, dar atât... De aceea, este mizerabil să vezi că, pentru Occidentul care ne-a transformat țara în rute de aprovizionare militară „pro Slava” și de „dezccerealizare” a stocurilor ucrainiene, pe care nici măcar nu le analizăm, să vedem ce reziduurii toxice din poluarea adusă de război poartă, doar le „navlosim” prin porturile noastre, noi chiar nu contăm... Și este frustrant (deocamdată, doar frustrant!), să constați că, în ansamblul geo-strategic în care partenerii UE și SUA, și lipitorile de la noi cu interes de ușcheală pe funcții europene, ne-au angrenat, de fapt, nu suntem nici măcar o așchie în planurile celor ce iau deciziile... Și toți politicienii tac... La comandă... Una primită în mod direct sau asumată, servil ori în

satisfacerea unor așteptări, căci, tot pe funcții, tot pe funcții, tot pe servicii (!) se joacă interesele naționale, nu?!...

Să vezi că Occidentul consideră acum că eventuala invadare a Transnistriei de către ruși („eventuală” – spunem noi, căci, pentru ei, nu este doar o posibilitate, ci aproape o dorință, vorba aia, dă-le nebunilor război și război va fi!) ar fi o problemă pentru că „aceasta ar plasa o enclavă rusă la granița de vest a Ucrainei”...

Așa se întâmplă când te preaslăvești cu tâmpla supusului de colonie de podeaua slavei: nu mai privești hărțile și nu te mai deranjezi de eventualele temeri ale partenerului tău... Și da, este deranjant (deocamdată, căci numai mâine nu va deveni și frustrant, și iritant, apoi chiar grav) să constați că Occidentul nu-și bate capul cu invazia Rusiei în Transnistria de grija vecinătății cu Moldova, și a imediatei vecinătăți cu un partener strategic, noi!, de care pare a uita mereu să vorbească... Or, de ce această abordare a Occidentului, acum, când nici o țară, nici măcar Rusia, nu recunoaște teritoriul transnistrean?... De ce această bruscă grijă pentru o eventuală recunoaștere de către Moscova a alegerilor frauduloase din Transnistria, pe care Rusia nu făcut-o, oficial, din 1992 încoace?...

Cât despre ai noștri, ce pretenții să mai avem? Nu s-au agitat ei, nu au făcut strategii, scenarii, posibilități, intenții de negocieri (directe, la nevoie!), când și-au pus rușii fundul pe Insula Șerpilor, chiar în coasta noastră, doar nu o să agite când chiar o să ajungă aștia la o republică distanță de noi! Și nu la o republică, ci la un frate distanță... Ba, nici măcar în fața condițiile demonstrative, de forță chiar, în care Ungaria și-a trimis, sfidând Europa, negociatorii propriului interes la Kremlin, guvernării noastre nu se agită... Nici măcar diplomația aia de ifose... Nu am avut o poziție a Externelor nici măcar în clipa în care, deloc întâmplător, chiar când negociatorii unguri mergeau la Moscova să pună problema unor importuri de gaz rusec, peste

capul UE, liderii de la Budapesta își rulau lecțiile de irendentism, geopolitic, la noi la Tușnad,... Și nu le-am bătut nici măcar obrazul, că nu se face să jighești Europa, mai ales din casa altuia (fă-o de la tine, nu?!)...

Acum privim, la fel de letargici, la modul în care Occidentul își învecinează îngrijorările strict interesului ucrainean... De parcă Kievul ar fi poarta de intrare în UE... Sau poate chiar va fi, vorba aceea, cu un canal decolmatat la Marea Neagră, cu acces la porturile altora, și, mai ales, înarmată cât pentru un continent întreg, Ucraina va deveni și mai importantă, geo-strategic, decât am vrut noi vreodată să ne conștientizăm atuurile... Mai ales în ultimii ani, când puteam bate monedă și pe interesul nostru național, protejându-l chiar de la masa celor mari... O poziție pe care pare că nu vrem a o aborda, așteptând să ajungă în mod oficial parte în secțiunea unui posibil tratat Ucr-European, impus statelor membre de mâna a doua la capitolul „incorect politic”... Și nu, nu ne vom ridica nici în ziua în care Sulina noastră va fi secăt sub limita de pescaj a unei bărci pline cu nuferi, din cauza navlosirii tehnice, decolmatări și dragării canalului ucrainean... Pentru că acolo lucrările vor putea fi reluate oricând (motive există, nu?!), iar ce am câștigat, în procesele internaționale, ca limite tehnice maxime impuse pentru canalul Băstroe, pentru a nu afecta traficul de pe Brațul Sulina, și ecosistemul Deltei, se va spulbera... Și atunci, într-adevăr, „Slavă Ucrainei! Băstroe pupat pe șenal Sulina!”... Mai ales când, o singură barjă din zecile care așteaptă pe canalul Sulina va eșua și va transforma cel mai mare ambuteiaj naval de astăzi într-un „Rostock” în cascadă (pentru că, da!, suntem în fața unei supraaglomerări voite a șenalului, ca presiune dinspre partea ucrainiană)... Iar vinovate vor fi doar autoritățile noastre care vor fi permis intrarea pe șenal a sute de navă deși se știa nivelul maxim posibil de operare pe zi...

Albert
Toma

Am greșit atunci când am crezut poveștile sforăitoare și adormitoare despre democrație, libertățile și drepturile omului. Am greșit atunci când am participat la farsele electorale, girând și consolidând astfel, prin participarea noastră, sistemul putred și găunos al „democrației de masă”, în fapt, o mascaradă ieftină pentru maimuțe, o circotecă telenovelistică trucată de la cap și până la coadă. Am greșit atunci când am presupus că toți cei plătiți din munca noastră, bugetari despre care noi credeam că se îngrijesc de bunul mers al societății, de educația copiilor și nepoților noștri, de sănătatea lor și a noastră, sunt oameni de bună credință. Am greșit atunci când am crezut că niște bugetari plătiți regește din truda și sângelul nostru, magistrații și toți cei din sistemul de (in)justiție, ar avea ca misiune și preocupare dreptatea și echitatea socială. Am greșit atunci când am crezut altă minciună sfruntată și gogonată, precum că presa ar fi a patra putere în stat, în opoziție cu haitele prădătoare de politicieni, securici teroriști și bugetari venali și corupți. Am greșit atunci când am crezut că urmașii securicilor teroriști ceaușști s-au dat de trei ori peste cap și s-au transformat în prietenii cei mai buni ai românului și în patrioți ce apară valorile naționale. Aiurea, au rămas tot niște animale de pradă, chiar mai lacome, mai sălbatic și mai însetate de sânge, niște hiene canibale rudimentare.

Despre toți aceștia am fost forțați să aflăm în cel mai dureros și stupefiant mod cu putință, de aproape 33 de ani încoace, dar mai cu seamă în ultimii doi ani și jumătate, că, deși sunt și ei tot niște sclavi ca și noi, misiunea lor a fost să ne îndobitocască, să ne țină în teoroare și întuneric, să ne asasineze și să ne bage pumnii și bocancii în gură. Ce au fost toate poveștile lor trăsnete? Au fost doar niște tranchilizante, menite să înșele și să adoarmă chiar și pe cei mai inteligenți și mai vigilenți dintre noi.

Și pentru ce au făcut acești nemernici trădători asemenea asasinat în masă și ticăloșii? Pentru niște efemere și iluzorii avantaje. Pentru satisfacția lor tâmpă de a se îmbuibă pe săturate, în timp ce confrății lor se zbăteau în neajunsuri interminabile. Pentru bucuria de a avea asigurată cel puțin o zi în plus de viață mizerabilă. N-au cum să priceapă imbecilii că vor fi

aruncați animalelor și păsărilor de pradă de îndată ce își vor fi îndeplinit misiunea. Dar, spre ghinionul și pieirea noastră, am săvârșit cea mai gravă și mortală greșală. Am pus umărul cu toții la digitalizarea, robotizarea și dezumanizarea sistemului economic și social mondial, fără să ne gândim că asta va convinge stăpânii planetei de inutilitatea noastră pentru ei. Acum ei ne văd doar ca pe un balast inutil, vor să arunce peste bord vreo 95 la sută dintre noi.

Ce ne așteaptă în viitorul foarte apropiat, dacă nu ne trezim? Desproprietărea generală, adică confiscarea tuturor proprietăților. Nu pentru valoarea pe care credem noi că o au, sataniștii mondiali nu dau doi bani pe aceste „valori”, ei oricum se consideră proprietarii întregii planete și stăpânii miliardelor de sclavi care populează planeta. Să nu aveți nici cea mai mică îndoială asupra statutului de sclavi pe care ni-l atribuie păpușarii psihopați ai planetei. Și, cel mai important, amintiți-vă termenii relației stăpân-sclav. Sclavul nu poate dispune de nimic. Doar stăpânul său poate dispune de viața sa și proprietățile deținute până la momentul intrării în sclavie. Înțelegeți de ce ei se consideră îndreptățiți să ne decimeze prin orice mijloace? Și, pentru ca cei mai idioți dintre noi să le fie și recunoscători, au și „delicatețea” să ne decimeze sub pretextul „protejării” noastre. Desproprietărea noastră se va face doar pentru ca noi să pierdem orice brumă de independență, să cădem în genunchi și, cu capul plecat, să așteptăm decizia de viață sau de moarte asupra vieților noastre.

Pentru asta se pregătesc atât de intens „Jocurile Foamei”, pentru a selecta pe cei mai lași și mai slugarnici dintre noi, cei care merită să „trăiască” pentru a fi sclavii mancurtizati ai stăpânilor asasini mondiali. Ei vor fi „fericiți” despre care vorbea satanistul șef că nu vor mai deține nimic și vor fi fericiți. Pentru oamenii raționali nu va mai exista nicio șansă.

Totul pentru noi! Nimic pentru voi!...

Ion
Măldărescu

Comisia Europeană a propus ca cele 27 de state membre U.E. să-și reducă fiecare consumul de gaz cu 15 la sută din august 2022 până în martie 2023 sau cine mai știe până când, dar „Țările Uniunii Europene încearcă să atenueze planul Comisiei Europene care le cere să utilizeze o cantitate mai mică de gaze, în timp ce Europa se pregătește pentru o iarnă cu incertitudini de aprovizionare, de la principalul său furnizor de gaze, Rusia” (Reuters).

După imensa și încă actuala gogoasă teroristă Covid-19 – născătoare și beneficiară a profiturilor de miliarde USD direcționate în buzunarele corporațiilor farmaceutice – arma biologică C-19 a fost temporar întreruptă de „Operațiunea Ucraina”. Pentru că socoteala de acasă nu s-a potrivit cu cea din târg, au cam început să sară tândări din – U.E. (nouă Uniune Sovietică), beneficiara unei asidue reclame deșănțate cu cearceaful stropit cu licurici galbeni. În vârful lagărului concentraționar U.E. se află instalată momen-

tan o scorpie „reptiliană”, un hibrid nociv, o combinație diabolică dotată artificial și temporar cu puterea șarpelui boa și veninul cobrei regale. Ea crezându-se jalnic și hilar o Cleopatră a secolului al XXI-lea!

Ursula, numele uzual al scorpiei reptiliene cleopatriată, cea coruptă implicată în afacerea cu vaccinuri anti-sănătate și anti-supraviețuire (mai știm noi și pe câțiva de la noi, cu „comandant” cu tot) asvârle venin ori încotro își îndreaptă orificiul bucal și limba ne bifurcată deocamdată. Va proceda la fel, nestingherită, ba chiar susținută pentru tembelismele repetate deși a demonstrat deja atingerea nivelului de incompetență. La prima „deraiere” de la ordinele primite va primi cunoscuta replică din „Othello” al marelui Will: „Maurul și-a făcut datorie. Maurul poate să moară!”... Și dacă nu vrea, i se dă o mână de ajutor, așa cum s-a întâmplat recent ca șefi de guverne, doi flotanți, aruncați recent la tomberon. S-a apreciat că și-au atins limita menționată și „Out!”.

Bruxelles-ul a îndemnat țările să reducă acum uti-

lizarea gazelor, pentru a ajuta la umplerea depozitelor înainte de iarnă și a avertizat că este probabilă o întrerupere completă a livrărilor gazelor rusec. Dar planul U.E. s-a confruntat cu rezistența unui grup de guverne, unele fiind categoric împotriva reducerilor obligatorii, iar altele nedorind să lase Bruxelles-ul să le controleze consumul de energie. Spania, Portugalia, Grecia... au refuzat „Diktatul gazelor Ursulei”. „Nu există niciun motiv ca spaniolii și grecii să fie solidari cu Germania, Franța și Italia, care singure și-au creat dependența de gazele și petrolul din Rusia. Din lăcomie și prostie. România va refuza? Logic ar fi să refuze. Având însă în vedere modul în care „autoritățile” noastre s-au poziționat până acum, adică „ghiocei style”, mă tem că azi vom auzi că România e de acord, fără condiții și comentarii. Iar asta va fi însemnat o gravă încălcare a art.135 din Constituție, care obligă statul la protecția și utilizarea în interesul național ale resurselor naturale ale țării” (Gh. Piperea).

Jalnic și revoltător „ghioceii” dâmbovițeni au acceptat cu osanale Diktatul

terorist „Kälte und Dunkelheit” (Frig și Întuneric), un fel de sosie revăzută și adăugită a „Nacht und Nebel” (Noapte și Ceață) din timpul celui de-Al Doilea Război Mondial. Nimic nu este întâmplător, Noua Diktatura de la Bruxelles – „EU-Diktatur” – seamănă din ce în ce mai mult cu a celui de-Al Treilea Reich. Ba chiar o depășește în minciună și sadism.

Proaspătul re-numitul ca Ministru al Agriculturii – incomodul Daea – deranjează: vrea refacerea irigațiilor, vrea agricultură românească, dar asta nu place Occidentului, deci nu va sta mult în funcție. A vrut ajutorarea producătorilor români, demarase crearea unui lanț de magazine pentru aceștia, dar a venit un cretin care a spus: NU! „S-a terminat cu vremea gostaturilor!”... și le-au desființat

Nebunia globalistă a debutat cu „boala vacii nebune”, au urmat: gripa aviară, pesta porcină acum se vrea moartea vitelor, mâine a oilor, caprelor... dar cu dezaxații cum rămâne? Ni se recomandă „hrană proaspătă” cu greieri, lăcuste și alte delicatessuri globaliste marca Bill Gates & Gloabe-Asociații. Bine le-a

răspuns Daea: „Nimeni nu-i poate obliga pe români să înlocuiască mâncarea noastră tradițională cu feluri simandicoase preparate din lăcuste sau gândaci. [...] Eu, de regulă, ca inginer agronom, combat gândacii, nu-i mănânc”.

Așteptăm cu nerăbdare de-bilderbergificarea celor ce se cred dumnezeii planetei. Totul pentru noi! Nimic pentru voi, românii! Ca o bomboană pe coliva românilor, Germania vrea gazele românilor. Cică ei și așa fac foc cu lemne iarna, deci n-au nevoie de gaze. „Ghioceii” dâmbovițeni o vor acceptași pe-asta. Nimic nou, vă aduceți aminte? Parcă mai ieri, alți „faraoni” U.E.-iști afirmau la fel de diktatorial: „Gazele din Marea Neagră nu sunt ale României, sunt ale U.E.!”. Pentru a împăca și capra și varza, propun ca din acest moment, românii să consume zilnic, en gros, cantități imense de fasole boabe, iar gazele rezultate să fie colectate în ambalaje etanșe și eliberate în toate localitățile Germaniei. Urgent! Gaze vreți, gaze vă dăm!

„Scurtă istorie a Românilor” de Ioan-Aurel Pop – o frescă policromă

S-a simțit de-alungul anilor lipsa unei istorii a românilor, pe înțelesul tuturor, esențializată, despre evenimente și „cumpănite la marile figuri ale culturii naționale și argumentele sale ferme despre legitimitatea sentimentului național” (Irina Petraș). Academicianul Ioan-Aurel Pop a venit în întâmpinarea acestui deziderat cu interesantul și cuprinzătorul volum „Scurtă istorie a Românilor”, apărut la Editura „Litera”, în anul 2019, în colecția „Carte pentru toți”... Volumul de 525 de pagini în format 11/16,5, în estetica și formatul fostei colecții „Biblioteca pentru toți”, este structurată în următoarele capitole: „Date despre autor”, „Introducere”, „Înțelesul unor nume și realități: Românii și România”, „Cum se văd românii pe ei înșiși”, „Dintre Traci s-au desprins Daco-Geții”, „Noi de la Roma ne tragem”, „Formarea poporului Român și a limbii române”, „Lumea evului mediu”, „Domnia lui Mihai Viteazu (1593-1601) și Unirea „Țărilor Române””, „Secolul al XVII-lea de la Mihai Viteazul la fenarioți și la habsburgi”, „Epoca luminilor (secolul al XVIII-lea), „Reformă și Revoluție – prima jumătate a secolului al XIX-lea”, „Unitatea națională sau făurirea României moderne”, „România interbelică”, „România și al Doilea Război Mondial (1940-1945)”, „Spre totalitarismul comunist (1944-1947)”, „Pe drumul construirii socialismului...” (1948-1989), „Noua libertate: speranțe, visuri, dezamăgiri, certitudini...””, „Referințe critice” și „Bibli-

ografie”. Volumul este presărat, la unele studii, cu imagini plastice, convingătoare de arhivă și documente.

În introducere, autorul disociază, pedagogic, povestea trecutului neamului românesc de poveștile născute din imaginație. Poporul nostru este, spune autorul, o grupare de oameni, existent de peste o mie de ani, însă, subliniază, că prin strămoși este mult mai vechi. Ioan-Aurel Pop spune ce înseamnă viața, iar aceasta trebuie respectată și cunoscută prin toate mijloacele. Prin cercetarea sa de-o viață a ajuns la concluzia că nu există pe Terra popoare cu „istorii bune și altele cu istorii rele, nici popoare cu trecut curat ca lacrima și plin numai de fapte bune, față în față cu altele, condamnate să facă numai rele și să fie urate, ci există pur și simplu popoare egale, care trebuie respectate. „Cunoscând această activitate laborioasă a unui om dedicat științei istoriei, mă gândesc la ce spunea Honore de Balzac: „Omul puternic este întotdeauna înțelept, simplu și calm”. Pentru a ne cunoaște viitorul, e necesar să ne cunoaștem trecutul, cunoscând acest fapt devenim mai înțelepți și va „pregăti ca să înțelegem mai bine și să prețuim viața pe care o trăim”. La întrebarea ce este România și cine sunt românii, academicianul are răspunsuri simple și directe, convingătoare prin argumente. subliniind că România este un stat suveran și unitar, dar având și indentități regionale, precum olteni, moldoveni, transilvani, ne făcând parte din Balcani, această configurație

geografică este până la Dunăre. Cum se văd românii pe ei înșiși, Ioan-Aurel Pop, explică, subliniind că romanizarea a mai multor popoare din Europa, a avut un rol unificator. Cu toate că din marea ramură a Tracilor s-a desprins Daco-Ceții. Explicațiile formării poporului român o fac pe Angela Martic să spună, în acest sens, că „pledoaria cu diplomație și cu tact pedagogic, astfel încât, dincolo de justetea argumentelor, impresia pe care fermitatea poziției sale asumate și exprimate o produce rămâne negreșit una din noblețe și civilitate”.

Autorul, după adânci cercetări cu acribie în arhive și studii arheologice explică cine erau Daco-Geții care trăiau în comunități rurale, insistând pe formarea poporului Român și a limbii Române, un rol primordial având romanizarea sau sigiliul Romei. După lupte îndelungate cu romanii Dacia a fost secătuită de bărbați, astfel că coloniștii romani au putut să colonizeze Dacia și s-o organizeze. Astfel că s-a ajuns ca în perioada Evului Mediu, din secolele VI și VII, românii să fie, deja, un popor format, intrând în stadiul final de constituire. Numele de români vine, indubitabil, de la cuvântul latin Romanus, moștenit în limba română sub forma de rumân. Prima încercare de unificare a tuturor provinciilor românești a făcut-o Mihai Viteazul în timpul domniei ce a avut loc între anii 1593-1601. Astfel că, autorul ajunge cu desfășurarea istoriei românilor în secolul al XVII-lea în perioada Fanariotă și Habsburgică. Trecând din

perioadă în perioadă, cu relatări bine documentate, prin Epoca Luminilor din secolul al XVIII-lea, prin reformele și revoluția primei jumătăți a secolului al XIX-lea, la făurirea României Moderne, când s-a format unitatea națională, evenimente înscrise cu litere de aur în istoria Românilor din anii 1848-1859-1866 și până la proclamarea independenței absolute a anilor 1877-1878-1881, perioadă care a devenit temeiul Marii Uniri ce a început cu Unirea de la 1859, autorul reușește să reconstituie o frescă a unității neamului românesc. Proclamarea și recunoașterea independenței din perioada lui Carol I (1866-1914), unirea cu Dobrogea și transformarea României în regat deschide drumul țării noastre spre civilizație. Cuvântarea istoricului Ioan Bogdan despre personalitatea regelui Carol I ce a deschis cursurile universitare în anul 1914, pune încă o cărămidă la consolidarea regalității în România. După 1918 populația României trece printr-o perioadă de fericire și consolidare a democrației. Unificarea și unificarea Regatului României după Marea Unire s-au înfăptuit cu dificultăți. Provinciile istorice ale României aveau diferite grade de dezvoltare. Trebuia uniformizate administrația, economia în societate. În acest proces un rol important l-au avut Gheorghe Tătărescu, I.G. Duca și Ion I.C. Brătianu. Nu este uitat nici Iuliu Maniu, Nicolae Iorga și Alexandru Averescu.

Despre totalitarismul comunist din perioada 1944-

1947 autorul pedalează pe adevărul istoric, privind instaurarea regimului de teroare impus de cisma URSS-ului, adică de Rusia, și cu sprijinul unor trădători ca Ana Pauker, Gh.Gh. Dej, și a unor alojeni ce și-au schimbat numele etc. Este descrisă perioada confiscării pământurilor pentru înființarea G.A.C. și C.A.P. Se insistă pe perioada când se dorea demolarea satelor, când intelectualii români și alte personalități din Europa au protestat pentru salvarea satelor numită Villages roumains. Cu sprijinul unor trădători din Academia Română sunt interzise marile valori ale culturii noastre, cum ar fi: Brâncuș, Enescu, Eliade, Cioran Eugen Ionescu etc.

În ultimul capitol Ioan-Aurel Pop se apleacă cu speranță spre noua libertate, cu multe visuri, dar este cuprins și de dezamăgiri, însă optimismul spre mai bine este o certitudine. La „Referințe critice” descoperim semnăturile unor mari personalități care creionează pozitiv și cu empatie opera și personalitatea academicianului Ioan-Aurel Pop, printre aceștia sunt: Ioan Bolovan, Angela Martin, Irina Petraș și Marta Petreu.

Citind acest volum am ajuns la concluzia lui Marcus Tullius Cicero că „Istoria este matorul care confirmă trecerea timpului, iluminează realitatea, vitalizează memoria, oferă călăuzire în viața de zi cu zi și ne aduce știri din antichitate”.

Te-ai sclerozat, cucoană!

Al. Stăciulescu
Bârda

Ți-am scris, bătrână doamnă, de mai multe ori, dar nu te-ai sinchisit. Ori n-ai văzut, ori n-ai auzit, ori ai uitat, ori nu ți-a păsat! Ți-am scris, sintetizând în acele rânduri multe din nemulțumirile oamenilor de aici, de azi. Credeam că ți sunt de folos pentru a-ți croi planuri de viitor, pentru a ști cum te percepe lumea, „talpa țării”. Se pare că te simți prea sigură pe tine însăși, prea puternică și bogată, prea deșteaptă, ca să-ți pleci urechea la suspinele supușilor de aproape și de departe.

Veacuri la rând ai fost pentru înaintașii generațiilor de azi speranță, reazim, model de viață și de organizare. Veacuri de-a rândul am fost străjeri la porțile tale și am adăpat pământul cu sângele nostru, ca să te apărăm, să-ți fie ție bine, să poți să-ți bei liniștită cafeaua, să poată petrece în voie tinerii tăi în saloanele galante, să poată învăța studenții în marile tale universități. De câte ori ți-am cerut sprijinul militar, economic, sau de altă natură, ne-ai aruncat mai mult praf în ochi, amăgindu-ne speranțele și așteptările. Noi, totuși, te-am iubit și am crezut în tine și-n viitorul tău. Mii de confrăți de-ai noștri și-au riscat viața în deceniile trecute ca să ajungă la tine, înfruntând pericole imense.

A venit 1989 și a renăscut credința că s-a îndurat Dumnezeu și de noi. S-au dărâmat ziduri, s-au demolat garduri, s-au deschis granițe și românii s-au împrăștiat în lume cu o bucurie greu de înțeles pentru cel care n-a trăit o jumătate de veac lipsit de libertate. Din păcate, dezamăgirile au venit repede. Am fost confundați mereu cu țiganii și cu cerșetorii, am fost considerați mereu rudele sărace, am rămas mereu cu mâinile întinse pe la porțile „fraților” europeni.

Salariile cele mai mici, angajările „la negru” și altele asemenea au fost destinate românilor. Răbdători din fire, românii s-au mulțumit și cu mult și cu puțin, sperând că într-o bună zi va răsări soarele și pe ulița lor. Ne-au plecat tinerii din sate și orașe, a rămas o populație îmbătrânită și tot mai bolnavă. Așa numiții investitori străini, în căldășie cu atâția nemernici locali, s-au

năpustit asupra bogățiilor țării, precum corbii pe cadavru, smulgând ce-au putut, cât mai repede și cât mai ieftin. Ni s-a dus pe râpă economia țării, fie că a fost vorba de industrie, fie de agricultură, fie de alte forme de activitate. „Frații” europeni și nu numai ei, ne-au umplut satele și orașele de magazine cu toate min-

vrei să ne transformi în cifre statistice, fără personalitate, fără istorie, fără conștiință de neam, fără religie, fără Dumnezeu. Ne-ai dovedit cu prisosință, că-ți trebuie și sufletul nostru. Cu o nerușinare greu de imaginat cu câteva decenii în urmă, ai promovat tot ce e mai scârbos și mai josnic în comportamentul uman.

ropa sunt gata să se transforme în bombe, gata să distrugă cât mai mult și cât mai mulți dintre ghiauri (nemusulmani),

Nu este aceasta Europa, pe care noi, românii, am visat-o, am dorit-o, am iubit-o! Am crezut că este Europa marilor scriitori, poeți, artiști, oameni de știință, Europa marilor

produse la mii de kilometri, să cumpărăm carne și produse lactate de aiurea, să consumăm tot felul de chimicale și tâmpenii producătoare de boli grele și incurabile.

Ți-a intrat în cap să distrugi rumegătoarele, fiindcă, vezi Doamne, poluează atmosfera și contribuie la încălzirea climatei.

unile aduse de aiurea, împănate cu chimicale și otrăvuri de tot felul. Produsele autohtone, atâtea câte au mai fost nu și-au găsit loc pe rafturi, în marile magazine, iar în piețe o adevărată mafie de interlopi au eliminat pe micii producători.

De pe o zi pe alta, tu, bătrână Europa, te dovedești a nu fi cea pe care o speram să fie. Am descoperit în inima acestui colos de peste o jumătate de miliard de locuitori putregaiuri greu de vindecat. O decădere morală cum nu ne-am putut imagina se tolănea la umbra așa-ziselor „drepturi ale omului”. Am fost oameni săraci, jecmăniți din generație în generație de mai marii zilei, de marile imperii din jur. Ne-au luat bogățiile solului și ale subsolului, ne-au luat bucate, vite, bani, copii, dar nu au reușit să ne ia sufletul. Rareori se întâmpla ca cineva să „se turcească”, să treacă în altă lege, în altă credință. Românii adevărați se comportau asemenea lui Brâncoveanu și nici moartea nu-i îndupleca să-și vândă sufletul. Ne-am ridicat biserici și mănăstiri, am plâns și ne-am rugat în fața sfintelor icoane și L-am avut pe Dumnezeu de ajutor la vremuri de primejdii și de încercare.

Tu ne-ai dovedit cu prisosință de-a lungul ultimelor decenii, că nu ne vrei doar ca vacă de muls, ca piață de desfacere, ci

Toate eculubrațiile, aberațiile și apucăturile morbide, bolnăvicioase, ale unor indivizi fără rușine de oameni și fără Dumnezeu ne sunt băgate pe gât ca „drepturi ale omului”. Aceștia au „drepturi”, pe care ni le impun în Constituție, dar majoritatea, milioanele de cetățeni creștini, nu sunt observați, nu sunt luați în seamă, nici ei, nici modul lor de comportare, de gândire și simțire. Sunt atacate instituții fundamentale, precum Familia și Biserica, în școală se introduc discipline care nu au nimic comun cu morala creștină, sufletul copiilor noștri este pervertit cu tot felul de păcate frumos ambalate. Nu s-a pomenit în țara noastră, în comportamentul părinților, moșilor și strămoșilor noștri, să se vorbească ori să se practice homosexualitatea, pedofilia, necrofilia (relațiile sexuale cu morți), căsătoriile între persoane de același sex și alte aberații de felul acesta.

Sub pretextul „modernității”, „libertății”, „drepturilor”, devii, cucoană, o adevărată Sodomă a timpului nostru. În vremea aceasta, islamismul ocupă, treptat dar sigur, bucată cu bucată din bătrânul continent. Nesiguranța este prezentă la tot pasul. Moartea îți suflă în spinare, fie că te duci într-un magazin, într-o instituție publică, într-un mijloc de transport, pe stradă. Cei peste 60 milioane de musulmani din Eu-

ropa sunt gata să se transforme în bombe, gata să distrugă cât mai mult și cât mai mulți dintre ghiauri (nemusulmani),

universități și academii, Europa hârnicii și omeniei, a belșugului, Europa fraților noștri creștini. Ușor-ușor, ne dăm seama că tu, Europa de azi, nu ești decât o babă sclerozată, incapabilă de a gestiona problemele grave cu care se confruntă lumea. Și fiindcă lipsa bomboana pe colivă, te-ai grăbit s-o pui zilele acestea. Ai hotărât tu, așa, de capul tău, că de acum încolo ne vei introduce în alimentație goange de tot felul, adică lăcuste, scaluși, furnici, râme, viermi etc. Le vei coace, le vei frige, le vei măcina și ni le vei da să le mâncăm. Asta în timp ce vei continua să distrugi păsările și animalele cu care ne-am dus traiul de milioane de ani. Păsările ni le-ai distrus, că au făcut gripă; vacile că au avut limba albastră; porcii că au pestă. Nenumărate animale și păsări ne-au fost distruse sau luate de comuniști timp de aproape 50 de ani. N-am apucat să ne refacem șeptelul după Revoluție, că ai venit tu cu tot felul de măsuri care mai de care mai aiurite, menite să pună pe butuci pe producătorii români, țărâniea românească. S-au distrus livezi, vii, culturi de cereale și zarzavaturi, s-au închis târgurile în întregime sau numai pentru anumite specii de animale, așa încât orice încercare de a realiza o producție mulțumitoare să dea greș. Am ajuns azi să cumpărăm fructe și legume

Nu te îngrijorează miile de bombe care explodează pe câmpurile de luptă din lume, milioanele de mașinării de tot felul, uzinele și combinatele, incendiile; te îngrijorează biete vaci, care dau vânturi, pe care le-ai făcut responsabile de distrugerea planetei.

Buna-cuviință și statutul social mă obligă să mă păstrez în anumite limite. Tocmai de aceea, îți spun atât: să-ți fie rușine, cucoană!

Lasă țara în pace, generale! Nu fii iuda acestui neam!

Cezar Adonis
Mihalache

I-am spune: „Generale, jos tresele! Ești o rușine! Da, o rușine!”... Dar nu ar înțelege... Că nu poate... Și nici nu merită să încerci a-i explica unde și cum greșește... Că nu are cum să priceapă... Pentru el totul se derulează, cu încetinitorul, într-un alt timp... Vremurile acelea în care, ca soldat, se raporta probabil la butada scârbavnică în care ostășia era ceva care, când mărșăluia cânta, când stătea puțea... Doar că, în cazul lui, pesemne azi nici măcar nu mai cântă... Iar de mers, merge ca o ordonanță după ceasul altora... Că doar îi avem și noi pe „Joe” ai noștri, nu?!... Mai tânăr, e drept, dar tot degeaba... De aceea, nu încercați a-i explica de ce tot ceea ce face acum aduce a trădare națională... Înaltă trădare... Și nu, nu el își va prinde degetele butucănoase în capacul pe care îl saltă la cutia Pandorei, că nu știe nici de unde o să o ia pe „duduia” asta, și nici despre cutie nu are habar dacă nu este o ladă kaki...

Dar asta nu-l scuză! Și nu înseamnă că, într-o zi, nu va fi tras la răspundere... Nu ca general, că poate se va găsi cineva să-i smulgă tresele de pe haina militară... Poate... Pentru că, de drept, asta trebuia făcut în momentul în care a fost cocoțat în fruntea unei instituții civile... Ori măcar în clipa în care s-au strâns toți rectorii ăia, la strâmba rușinii didactice, la guvern,

și au stat față în față cu prim-plagiatorul țării, au stat ei, profesori cu state vechi în activitatea profesorală, dar, după cum s-a văzut trebuia muțeniei complice, nu și în felul de a apăra demnitatea, onoarea, integritatea academică, nici unul neîndrăznind să-l întrebe despre mizerabilul lui plagiat... Că au și rectorii mandatele lor și poate rămâne

ăsta cuc-în-ciucă pe colacul de premier mai mult de trei ani, cât să se șteargă infracțiunea plagiatului, după noile norme strecurate chiar pe mâna impostorului (netot-netot, dar unde își are interesul cască ochii, nu?!)...

Și e mândră cocota de bâlciul la care a fost tocmită!... Atât de mândră că se laudă nevoie-mare că suntem prima țară care va

da refugiaților ucrainieni mai mult decât „simpla” protecție temporară... Că nici măcar țara lor natală nu a gândit așa măsuri, „pe termen mediu și lung”...

Și nu, nu o să-l scriem numele cu litere mari ca vânzător de țară, că ia bufonul titlul drept merit și își face și carte de vizită!... Dar trădător rămâne, rămâne din momentul în care a

semnat pe acte pentru integrarea refugiaților ucraineni la noi în țară „pe termen mediu și lung”... Cu măsuri trase din glazura pe care nu o să ne-o mai toarne ăștia nici măcar pe resturile de colivă, pentru noi, refugiații interni... Că așa o să ajungem a fi numiți până se vor fi inversat definitiv „populațiile” în România... Noi – „refugiați interni”, iar ăștia, aduși acum – „refugiați prin strămutare”... Cu șanse de a avea mai mult decât a avut vreodată românașul în tot destinul lui tragic din seria trădărilor celor ce l-au condus. Și care l-au dus și la război, l-au și înfometat, l-au și umilit și deposedat de tot ceea ce avea...

Un ciocănit în pojghița de apărare a țării care trebuia demis, și trimis în judecată pe rever marțial, din clipa în care și-a asumat ca ucrainienii să devină subiecții unor planuri de integrare pe termen mediu și lung... Pentru că un refugiat poate beneficia de măsuri temporare, că de aia e refugiat, nu de planuri de incluziune „pe termen mediu și lung”... Și poate vom ajunge și în fața tribunalelor internaționale, nu pentru că

i-am făcut pe ucrainieni posesori de drept pe aici, pe termen mediu și lung, ci pentru că am discriminat în raport cu alte seminții de refugiați de la noi... Atunci să vezi treabă complicată!... Împutit de complicată... Că o să ajungă țara a semăna cu un șvaițer din felurite seminții, cu o singură gaură, rămasă celor deposedați „în viu”, noi, românii...

Da, Noi, românii!... Mai putem noi pune opreliște acestor hiene ce ne conduc? Mai putem da cu pumnul în masă a revoltă și revoluție, dar, de data aceasta, una care să sângereze de acolo de unde trebuie, de la vârful corupt al conducătorilor, nu din piepturile din care se strigă idealurile?!...

Lasă dară țara în pace, generale! Nu-i „mărșălu” tu neamul ca pe carnea de tun pe care o pun cei de teapa ta zălog, nu pe buza unor frontiere amenințate, nici măcar pe fronturi sângerând, ci pe vânzări și iscălituri de acte!...

Lasă țara în pace, generale! Nu fii iuda acestui neam!...

De fapt, cât suntem de patrioți?...

Diana Maria
Brăgaru

Trăim într-o țară care încă mai este frumoasă. Trăim într-o țară încă mai are resurse naturale care încă atrag pe toată lumea – mai puțin pe noi. Trăim într-o țară care încă ne mai poate produce hrană cât să dăm și altora. Trăim într-o țară care încă ar mai putea să nu doar să ne susțină, ci să ne facă cel puțin decenti, dacă nu chiar prosperi. Avem tot ce ne trebuie pentru a ne duce zilele fără a ne fi frică de un mâine în care nu am mai avea ce pune pe masă sau în care ne-am usca de sete.

Ne proclamăm mari patrioți. Tipăm. Strigăm plini de elan „Afară cu hoția din țară”. Dar hoțiile noastre nu le punem la socoteală, Doamne-fereste! Hoția noastră cea de toate zilele... Despre ea vorbesc. Despre șpăgile pe care le dăm pentru a obține ce nu ni se cuvine. De la posturi călduțe la stat, posturi pentru care nu suntem calificați. Pentru noi, pentru copiii noștri. Copiii pentru ale căror „performanțe școlare” șpăguim învățători și profesori.

Credeți că șpaga pentru cadrele didactice nu e hoție?! Vești proaste: este! Pentru că în momentul în care fiul sau fiica ta obține o notă nemeritată, la punctajul final el va fi avantajat în fața unui alt copil, mai dotat și mai silitor, căruia plodul tău îi fură locul. Locul de pe podium. Locul de la facultate. Și apoi locul de muncă

unde copilul ăla ar face treabă mai bună pentru țară și pentru tine.

Avem o țară din care declarăm că vrem să scoatem hoția și impostura! Dar nu facem nimic concret! De fapt cât suntem de patrioți când vedem ce se întâmplă cu țara noastră, la a cărei vânzare am contribuit cu toții prin lașitate Tipăm că vrem micșorarea

pensiilor speciale. Măi, fraților, unde am fost toți când parlamentarii și-au umflat salariile?! Ne plângem că nu mai facem față cheltuielilor cu utilitățile și mâncarea, dar unde am fost noi când s-a vândut tot ce a însemnat obiectiv strategic de interes național?! Tipăm că vine foamea peste noi, dar unde

am fost noi când s-a distrus sistematic agricultura și industria alimentară românească?! Tipăm că ne înțepă ăștia cu seruri experimentale, dar ce am făcut în afară de a fi obedienți și de a da șpăgi ca să fim vaccinați la chiuveță?! Nu ne place că ne învață unii copiii „utilitatea” sexului de știu picii Kamasutra mai bine decât „Cățeluș cu părul

creț”! Ne oripilăm că-și bagă ăștia mici tot felul de treburi prin toate orificiile pe care le au ei și prietenii lor în căutarea plăcerii promise de cărțile de la ONG-uri progresiste pe care nu v-a deranjat să le vedeți în mâinile copiilor voștri! Mă, unde erați când a început tevatura cu „pidos-pifață” și acum, când continuă?!

Vă rugați la Dumnezeu să plouă, dar ce făceați când, sub ochii voștri, erau bătuti copiii și femeile, când erau jefuiți oamenii pe față?! Rădeți când ies preoții pe câmpuri să se roage pentru o picătură de ploaie, dar unde erați când se distrugeau sistemele de irigații?! Nu vă plac politicienii pe care îi avem, dar unde erați când au apărut listele candidaților?! Nu vă place cine ne conduce, dar unde erați când s-a votat?!

...Aș putea să vă pun aceeași întrebare, cu „Dar unde erați voi când..?” pentru încă un milion de situații în care poporul român a fost prea ocupat cu durerea în spatele gării, șprițuri, filme porno, grătare, excursii de weekend, vacanțe la mare sau la ski sau, pur și simplu, scărpinat în nas!

Fraților, cât vom mai

astepta să vină alții să ne scape de viitorul ăsta care ne este rezervat, un viitor cu război, foamete, secetă, încălzire globală, sărăcie și boală?! Ce mai trebuie să se întâmple ca să ni se trezească dacă nu conștiința națională, măcar instinctul primar de supraviețuire a noastră și a copiilor noștri?! Fraților, câți mai trebuie să murim, să ne pervertim?! Cât mai trebuie ca să le cerem socoteală tuturor celor care în ultimii 32 de ani ne-au distrus și continuă să ne distrugă?! Cât vom mai fi complici la propria noastră ucidere?! Cât?!

Dumnezeu v-a dat creier ca să îl folosiți. Ce îi veți spune când va va înțepa de ce ați stat ca momăiele în timp ce frații și copiii voștri erau trimiși în abatorul progresismului?! Că îl așteptați pe El să vă salveze?! Credeți că Dumnezeu ne vrea lași și puturoși?! Cât timp trebuie să mai treacă și ce nenorociri trebuie să se mai întâmple pentru a fi convinși să vă exercitați drepturile fundamentale, garantate de Constituție?!